
evaluatie van het cursusjaar '71 - '72

GROEP 1 A en 1 B (MO)

Aanvankelijk was het jaar ingedeeld in twee perioden. De eerste periode tot eind januari zou besteed worden aan algemene begeleiding, de tweede periode zou dan meer gericht worden op het literatuurtentamen van september.

Tot de kerstvakantie hebben we ons zodoende in eendrachtige samenwerking met de groepen van Homme Wedman en Hilde Krips beziggehouden met de periode van 1789 tot heden (hierbij kwamen zowel de algemene als de vaderlandse geschiedenis aan de orde). Iedere student hield twee kleine referaten. Er werd gewerkt met fotocopies vanwege het grote aantal studenten en het kleine aantal boeken. Het nadeel daarvan was dat men niet zelf de boeken in handen kreeg. Om dit op te vangen werd het verplicht gesteld de juiste titel-beschrijving te geven. Dit gaf in de praktijk nogal eens moeilijkheden. Een ander nadeel van het systeem was het verplichte karakter van de onderwerpen. Er was natuurlijk wel enige keuze, doch het bleef een beperkte. Verder kan worden opgemerkt dat de groepen te groot waren en de tijd te kort. Wij moesten te snel door de stof, waardoor de groep te vaak een verhaal moest aanhoren dat zij niet kon inpassen in een geheel, vooral in het begin, toen de presentatie bij sommigen nog niet helemaal in kunnen en kruiken was. Dit alles zorgde ervoor dat er over het algemeen te weinig gediscussieerd werd.

In het tweede semester zouden we ons aanvankelijk bezighouden met de voorbereiding van het literatuurtentamen. Dit werd echter afgeschaft met het oog op de volledige integratie van het eerste M.O. jaar in de academische studie. Hierdoor werd het mogelijk om door te gaan met de periode waarin we voor kerst waren blijven steken: het interbellum. Na onderling overleg hebben we toen ons voornamelijk beziggehouden met het fascisme. Aangezien de academische eerstejaars studenten zich niet langer met de nieuwste geschiedenis hoefden bezig te houden, konden we de boeken zelf annexeren. Ieder werd zoveel mogelijk vrijgelaten bij de keuze van zijn onderwerp. Het resultaat was een grotere betrokkenheid bij het onderwerp en een betere discussie (alhoewel sommigen zich consequent buiten de discussie hielden).

Na de paasvakantie hebben we onze aandacht gericht op China. Hier was men nogal beperkt in de keuze van de boeken, hetgeen enige moeilijkheden opleverde. Ook was het nadelig dat we niet de beschikking hadden over een goede kaart van China.

Namens 1 A en 1 B
Nita Tromp.

GROEP 1 A en 1 B (MO)

Naast de evaluatie die door Nita Tromp op papier werd gesteld is door beide groepen nog een evaluatie ingeleverd. Het is een verslag van een gesprek tussen verscheidene eerstejaarsstudenten, gehouden in de koffiekamer. Het gesprek ging over het eerstejaars-studieprogramma van het cursusjaar '71-'72.

Men vroeg zich af welk nut de werkjes voor Middeleeuwse geschiedenis hadden. Over het algemeen wilde men geen grotere waarde hieraan toekennen dan dat men de bibliotheek hierdoor leerde gebruiken. Maar dit was een zaak van een paar weken, daarna werd het vervelend, temeer daar er over de werkjes en referaatjes geen discussie ontstond in de groep. De rest van de groep wist niet voldoende van het meestal zeer gespecialiseerde onderwerp. Was dit niet het geval, zoals bijvoorbeeld bij de werkjes over de ketter "Tanchelm" (M.E.), dan werd de stof in de loop der tijd door de vijftien mensen zo uitgekauwd dat de laatste man amper meer de aandacht op zijn referaat kon trekken.

Het tweede en langste onderwerp van gesprek betrof het studieprogramma zoals dat in zijn algemeenheid op de student overkomt.

Men vond het begrijpelijk dat het eerstejaar basis-kennis moest verschaffen, maar dat de huidige structuur er zuiver en alleen op gericht is feiten, namen en jaartallen in robot-mensen te stampen, vond men hoogst onbevredigend. Een oplossing kan gevonden worden door deze "zeefkennis" in een langer tijdsbestek "toe te dienen", waardoor ruimte vrij zou komen voor een vorm van onderwijs die persoonlijke belevenis en evaluatie niet in de weg staat.

"Er is geen ruimte voor initiatief dat buiten de studie ligt", merkte een spreker op.

Men voegde hieraan toe dat het huidige eerstejaar een mogelijk struikelblok vormt voor het tweede cursusjaar, dat in zijn andere vorm een grotere ontplooiingsmogelijkheid biedt voor studenten die zich daarin wel thuisvoelen, doch in het enge keurslijf van het namen-jaartallen-feiten- eerstejaar niet. Dit werd vooral ervaren door mensen waarvan in hun middelbare schooltijd een grote mate van zelfwerkzaamheid gevraagd werd en vereist was.

Zoals reeds eerder gezegd vond men het begrijpelijk dat het eerste jaar basiskennis moest verschaffen.

"Ik vind dit reëel en had ook niet anders verwacht dan dat dit eerste jaar tamelijk vervelend zou worden," merkte iemand op.

Doch ook hij moest toegeven dat dit eerste jaar voor hem in het algemeen zeer onbevredigend was geweest. Hierbij sloten zich alle discussiënten aan.

J.Wagner / R.Niemeyer

GROEP 1 C (MO)

Deze groep heeft het verzoek van Groniek om een evaluatie in te leveren kennelijk enigszins beperkt opgevat: alleen de college-reeks "Inleiding tot de geschiedenis" werd besproken.

Er is ons gevraagd om onze meningen en ideeën over het college "In-

leiding tot de geschiedenis" gegeven door H. Wedman in Groniek weer te geven. Dit is echter niet zo eenvoudig, want de meningen blijken hierover verdeeld te zijn.

In het begin werden de colleges goed bezocht. Iedereen had hoge verwachtingen, maar zeker speelde ook mee dat bij te geringe belangstelling een literatuurtentamen dreigde.

Toen echter bij wijze van afsluiting het archief en het museum bezocht werden, bleek de belangstelling opeens enorm gedaald. Oorzaak was wellicht dat dit bezoek door velen als een extraatje gezien werd en daardoor voor velen een niet-verplicht karakter kreeg.

Ten aanzien van het college zelf waren de moesten het erover eens dat de gedachte die er achter stak zonder meer juist was. Het geheel kwam echter niet goed uit de verf.

De tijd was hieraan wel de hoofdschuldige: juist wanneer een discussie op gang kwam, was de tijd al weer om. De discussie werd de volgende keer niet voortgezet omdat een ander onderwerp op het programma stond. Algemeen werd dit als onbevredigend ondervonden, te weinig werd iets echt uitgesproken.

Een oplossing zou kunnen zijn dat het college al vanaf het begin van het eerste semester wordt gegeven en niet zoals nu, alleen het tweede semester. Ook zou het college verlengd kunnen worden tot twee in plaats van een uur, of nog beter, geen vaste uren, maar alleen een vaste aanvangstijd, zodat het college en de discussie zolang kunnen duren als de deelnemers zelf willen.

Het college had de neiging te theoretisch te worden. Het woordgebruik maakte het er niet gemakkelijker op, en te vaak bleef de discussie beperkt tot een paar mensen.

Te weinig voorkennis zou dit nog versterken.

Het lijkt ons nuttig meer geschieds-filosofische boeken naast het boekje van Ger Harmsen als leidraad voor dit college te nemen, ter verkrijging van een beter inzicht in deze.

Zoals gezegd was het merendeel der deelnemers het eens over de wenselijkheid van dit college. Het werd belangrijk gevonden over de geschiedenis aan het denken te worden gezet.

Gehoorl afwijkend was echter de mening dat het als eerstejaars geen zin had om over geschiedenis na te denken, omdat je de handboekstudie van het eerste jaar eigenlijk nog niet met het echte geschiedbedrijf in aanraking was gekomen en je derhalve niet helemaal wist waar je het over had.

Hopelijk kan het bovenstaande een bijdrage leveren voor het college van de komende eerstejaars.

GROEP 2 A (MO)

Dit evaluatieverslag kon tot stand komen door de medewerking van slechts zeven personen. Dit is tekenend voor onze groep, daar de gemiddelde opkomst tijdens de colleges 50 % was. Voor een groot deel was dit te wijten aan het te geringe plichtsbesef van een aantal mensen.

Een enkele opmerking over de colleges: Onze evaluatie betrof de colleges van het laatste semester, die door de heer Bakker aan ons ge-

geven werden. De opzet om aan de hand van vragenstencils dieper op de stof in te gaan was alleen de laatste tijd mogelijk. Dat dit toch niet tot aller voldoening geweest is, is te wijten aan de wisselwerking van: enerzijds te weinig enthousiasme en opkomst van de studenten en anderzijds een onduidelijkheid van de heer Bakker. Met dit laatste bedoelen wij een zekere rommeligheid in het behandelen van de stof en de literatuur.

Een suggestie van ons is dan ook: zou het mogelijk zijn om aan het begin van het semester een stencil te verstrekken waarop literatuur van de betreffende periode vermeld staat met mogelijkheid tot aanvulling? Dit vergroot ons inzicht in de literatuur en verkleint de kans op onoverzichtelijkheid tijdens de colleges.

Liesbeth - Marjolein - Hetty -
Jaqueline - Hans - Gerken -

2 B (MO)

Unaniem is de klacht over het verregaande gebrek aan informatie. Je hoort steeds weer verschillende dingen over de bijvakken en helemaal niets over de indeling van de studie in de hogere jaren. Over de scripties: enkele mensen lanceren een felle aanval op degenen die de eerstejaars-scriptie veel later dan 1 oktober (de streefdatum) hebben ingeleverd of nog niet hebben ingeleverd. Zij stellen sancties voor. Zij die niet zo'n haast met de scripties hebben gemaakt voelen dit als een persoonlijke aanval en trekken even hard van leer: tegen elke vorm van sanctie, de datum 1 oktober zegt niets, hebben jullie er soms last van? Dit wordt bevestigend beantwoord, waarop de discussie chaotisch wordt. De voorzitter dreigt weg te lopen. Dan wordt de Griekse geschiedenis behandeld. Men roemt de sfeer tijdens de colleges van Mevrouw Oudenaarde. Het leerboek van Van Gelder en Visser ontmoet bij het merendeel der aanwezigen kritiek. Het vragensysteem van de docente daarentegen werkte goed, met name omdat het goeg gestelde vragen waren. Het multiple choice-tentamen had niet ieder bevredigd: teveel vragen over cultuur en geografie, teveel citaatvragen.

De colleges die de heer Mellink had gegeven over nieuwe geschiedenis werden niet bewonderd. Zij waren weinig gericht en de inzet van de groep was minimaal. Ze hingen wat in de lucht, en dat kwam misschien omdat er geen tentamendruk achter stond.

Over de colleges Middeleeuwen van de heer Bakker: het vragensysteem wordt bekritiseerd. Velen vinden de vragen uitzonderlijk detaillistisch en hebben er bezwaar tegen dat men stad en land moet aflopen om aan de literatuur te komen. Ook missen enkelen de grote, algemene lijnen. Het doel van het vragensysteem (d.i. het leren omgaan met het apparaat) is zonder meer goed, en het doel werd ook bereikt, maar dat dient gekoppeld te worden aan vragen die je de algemene lijn beter aangeven. De kritiek op de multiple choice-tentamens is lichtelijk vernietigend: onzinnige vragen. Het interesseert niemand en het is ook van weinig belang of Karel de Grote op kerst, nieuwjaar, pasen of pinksteren werd gekroond, om een voorbeeld te noemen.

Er vallen ook rake klappen over de referaten. Enkelen hebben zich kennelijk het hele jaar zitten ergeren aan de weinig concentieuze wijze waarop enkele deelnemers hun referaten hebben afgedraaid. Met min of meer berouw buigt men het hoofd, maar stelt wel dat een gestencild referaat het college veelal dooddrukt: als je alles voor je hebt staan, dwaalt je aandacht snel af. Tenslotte vond de meerderheid dat er met het middengedeelte van het handboek Middeleeuwen van Jansen moeilijk te werken valt. Hiermee werd de evaluatie afgesloten. De enkelen die de colleges Latijn volgen bleken overigens vol lof voor het onderwijs van de heer Akkerman.

namens de groep
Jan Snijders

GROEP 1 B (ACAD)

Evenals groep 1 C (MO) heeft deze groep een evaluatie ingestuurd over de colleges "Inleiding tot de geschiedenis".

Over het algemeen was de opkomst redelijk te noemen, maar het feit dat er voor lieden die schitterden door een al te frekwente afwezigheid een tentamen in het vooruitzicht was gesteld, was hier ongetwijfeld niet vreemd aan.

Een andere oorzaak van deze redelijke opkomst lag wellicht in het gunstige tijdstip waarop het college gegeven werd. Alleen het bezoek aan het archief sprong er, voor zover het de belangstelling betreft, nadelig uit. Een oorzaak hiervoor ligt misschien in het feit dat velen al in de KEI-week naar het archief geweest zijn en nu rekenden op een herhaling van de toen gegeven voorstelling.

De participatie was ons inziens vrij gering, omdat door de snelle behandeling van het onderwerp de student niet de tijd kreeg het helemaal te verwerken, waardoor de discussie op losse schroeven komt te staan. Een oplossing hiervoor is misschien om aan het eind van het college het onderwerp van de volgende week in het kort te bespreken. Men heeft dan een week tijd om een en ander te overdenken en literatuur over het betreffende onderwerp door te lezen, zodat dan ook de discussie wellicht beter uit de verf komt.

Een meerderheidsstandpunt in onze groep was dat de hele zaak te theoretisch bleef en te weinig aan de praktijk getoetst werd. De oplossing hiervoor zou kunnen zijn om het college in het tweede jaar voort te zetten, aangezien de tijd nu te gering was om elk onderwerp van een gedegen behandeling te voorzien. Velen waren van mening dat door deze colleges het vak geschiedenis moeilijker geworden was en dat er meer achter zat dan men verwacht had, hetgeen moge dienen als bewijs dat deze colleges hun uitwerking niet gemist hebben.
